

træde frem igjen. Ønster ere for lidt under saadanne Omstændigheder, en simpel venfsabelig Begjæring er for lidt; der er noget Uvenfsabeligt i at begjære Sligt, og dette Uvenfsabeltge troer jeg man skal lade saameget som muligt træde frem, for at det kan fremtræde faa sjældent som muligt. Jeg vil ikke indlade mig paa Forhandling om disse Straffebestemmers egenlige Betydning eller om deres større eller mindre Grad; de have jo, som bemærket, i det Væsentlige langt mindre at betyde end man troer, thi den, som først kommer saavidt, at han vil til at begaae Forbrydelser af denne Art, han prøver først paa, aldeles at undgaae Straffen, og det er først, naar han ligger under i Kampen, at han bliver straffet; det har altsaa ikke Saameget paa sig, det er Noget, som Enhver maa være fattet paa, naar han gjør hængt Mands Gjerning, at han kan blive hængt, hvis han ikke sætter den igennem.

Danfær: Slutningen af § 7 er aldeles udtrykt i de samme Ord, som for Tiden findes i vor Lovgivning herom; det vil naturligtvis være et Spørgsmaal, som Domstolene faae at afgjøre, hvorvidt Tiltale er for langt af de fremmede Regjeringer eller ikke. Med Hensyn til den ærede Talers første Bemærkning, faa er det en Selvfølge, at det er ethvert Skrift hvorom Reglen i disse Paragrapher gjelder, i Relation til de Regler, der ere udtrykte i de foregaaende Paragrapher.

Grundtvig: Jeg skal blot bemærke, at den ærede Ordfører nok misforstod mig lidt i hvad jeg talte om Rigsforstanderen; han meente, at jeg ikke vilde have, at han skulde være ligesaa ukrænkelig, fordi han ikke havde alle de kongelige Prærogativer, nei, men fordi han mulig kunde tillægge sig det Prærogativ, som Grundloven nægter ham, og hvad der da blev skrevet i denne Anledning imod ham, det maatte jo ikke bedømmes, som om det var skrevet imod Kongen, der er ansvarfri og har alle Prærogativerne.

Formanden: Jeg veed ikke, om Nogen begjærer Ordet?

Winther Jo, maa jeg bede om Ordet.

Formanden: Ja, der er begjært Afslutning af Forhandlingerne af følgende Medlemmer: Jespersen, Willens, With, Gottlob,

R. Pedersen, Stau, L. Hansen, Wegener, Fuglede, Lyffe, Fenger, Rothe, Oftermann, Steen og Gram.

Det vedtoges derpaa med 48 Stemmer mod 18, at Afslutning skulde finde Sted.

Man gif derpaa over til Afstemning, hvorved:

1) Spandets Forslag:

At § 5 affattes saaledes: „Raad til Dystand imod Kongen, til med Bold at angribe Rigsdagens Sikkerhed og Frihed eller til med Bold at virke til Forandring i den ved Grundloven bestemte Forfatning, straffes med Landsforviisning i nogle Aar eller paa Livstid, eller med Statsfængsel fra 2 til 8 Aar.“

forkastedes med 45 Stemmer mod 28.

2) § 5, saalydende:

„Den, som ved Trykken raader til Dystand mod Kongen eller til voldeligt Angreb paa Rigsdagens Sikkerhed og Frihed eller til med Bold at virke til en Forandring i den ved Rigets Grundlov bestemte Forfatning, straffes med Landsforviisning eller Statsfængsel paa 5 eller flere Aar, eller efter Omstændighederne paa Livstid.“

vedtoges med 66 Stemmer mod 10.

3) Spandets Forslag:

At § 6 affattes saaledes: „Beflydninger imod Kongen for uretfærdige eller skammelige Handlinger, saavelsom forhaanende Domme eller Ytringer om Kongen, og fornærmende Udtryk om Kongens Person, straffes med Fængsel fra 1 Maaned til 2 Aar. Hvis Nogen paa lige Maade forbryder sig mod Dronningen, Enkedronningen, Thronarvingen eller Rigsforstanderen, straffes han med Bøder fra 100 til 1000 Rbd.“

forkastedes med 46 Stemmer mod 22.

4) § 6, saalydende:

„Den, der i et trykt Skrift tillægger Kongen uretfærdige eller skammelige Handlinger, tillader sig forhaanende Domme eller Ytringer om Kongen, eller i at omtale hans Person betjener sig af fornærmende Udtryk, straffes med Fængsel fra 3 Maaneder til 2 Aar. Samme Straf rammer den, der paa lige Maade forbryder sig mod Dronningen, Enkedronningen, Thronarvingen eller Rigsforstanderen.“

vedtoges med 63 Stemmer mod 14.